

Skrivelser, som ikke sendes i anledning af en indtrådt misligholdelse, f.eks. pengeinstitutterts fremsendelse af kontoudtog til kunder, er ikke omfattet. Uden for anvendelsesområdet falder således også påkravsskrivelser, der sendes, før der er indtrådt misligholdelse - ofte for at fastslå et forfaldstidspunkt.

Ved inkassogebyr forstås et gebyr, der opkræves som betaling for det merarbejde mv. (opgørelse af fordringen, fremsendelse af dokumentation mv.), der er forbundet med at overdrage sagen til tredjemand med henblik på inddrivelse på den erhvervsdrivendes vegne.

Det foreslås, at den nye bestemmelse skal gælde for rykkergebyrer mv. vedrørende fordringer i henhold til forbrugeraftaler, dvs. aftaler, der er indgået mellem en erhvervsdrivende som led i den pågældendes erhverv og en person, som hovedsagelig har handlet uden for sit erhverv (forbrugeren), jf. § 7 i den gældende lov, som ikke ændres.

Det præciseres i bestemmelsen, at der - i overensstemmelse med almindelige regler - kun kan kræves rykkergebyr eller inkassogebyr, hvis det har været rimeligt begrundet at sende den pågældende rykkerskrivelse, henholdsvis overdrage sagen til tredjemand. Det er således en forudsætning, at den pågældende fordring faktisk består på det tidspunkt, hvor rykkerskrivelsen sendes - dvs. at der efter almindelige formuertlige regler endnu ikke er sket betaling - og at det ikke skyldes kreditors egne forhold, at skyldneren ikke har betalt til tiden.

Det er endvidere en forudsætning, at den erhvervsdrivende har tilrettelagt rykkerproceduren på en sådan måde, at der ikke påføres skyldneren unødige udgifter, bl.a. således, at den erhvervsdrivende i rimeligt omfang søger at samle flere forfaldne fordringer mod skyldneren i samme rykkerskrivelse. Det vil ikke være rimeligt at overdrage sagen til tredjemand, hvis forbrugeren ikke er blevet rykket først.

Der vil heller ikke være rimelig grund til at rykke yderligere for betaling, hvis forbrugeren efter den første rykkerskrivelse meddeler, at han ikke vil betale. Har forbrugeren meddelt, at beløbet ikke vil blive betalt, fordi forbrugeren ikke mener at skyldte beløbet eller ikke er i stand til at betale, tjener det ikke noget formål at fremsende en rykkerskrivelse. I så fald må den erhvervsdrivende søge beløbet inddrevet på anden vis, og vælger den erhvervsdrivende alligevel at rykke for betalingen, vil der ikke kunne kræves gebyr herfor.

I stk. 2 foreslås det, at en erhvervsdrivende skal have ret til et rykkergebyr på 100 kr. for hver rykkerskrivelse. Den erhvervsdrivende kan efter lovforlaget kræve et gebyr af denne størrelse, uanset om par-

terne har indgået aftale herom, og uanset hvilke faktiske udgifter til administration, porto mv. den erhvervsdrivende har haft til rykkerproceduren. Beløbet er inklusive moms.

Sammen med stk. 1 giver bestemmelsen således de erhvervsdrivende en generel hjemmel til at kræve betaling af rykkergebyr ved for sen betaling mv. samtidig med, at der fastsættes et loft over størrelsen af sådanne gebyrer.

Det er uden betydning for gebyrets størrelse, hvor stort et beløb der rykkes for.

Reglen finder anvendelse, uanset om det er den erhvervsdrivende selv, der afsender rykkerskrivelsen, eller om dette er overladt til andre - f.eks. et inkassobureau eller advokat.

Det foreslås endvidere, at den erhvervsdrivende kun kan kræve gebyr for 3 rykkerskrivelser, og at der ikke kan kræves gebyr for rykkerskrivelser, der sendes mindre end 10 dage efter, at der sidst blev rykket.

De foreslåede regler regulerer ikke spørgsmålet om, hvilke inddrivelseskridt en kreditor kan foretage. Bestemmelsen indebærer således ikke, at der altid skal sendes 3 rykkerbreve til en forbruger, før sagen eventuelt overgives til inkasso eller der anlægges sag ved domstolene. De foreslåede regler regulerer heller ikke spørgsmålet om, hvorvidt den erhvervsdrivende kan kræve erstatning for sagsomkostninger i forbindelse med retslig inddrivelse eller salærudgifter mv. til tredjemand, der har inddrevet fordringen på den erhvervsdrivendes vegne.

Bestemmelsen indebærer som nævnt, at en kreditor højst kan kræve betaling for 3 rykkerskrivelser, men det forbydes ikke den erhvervsdrivende at sende flere. En erhvervsdrivende, som vælger at fremsende flere skrivelser, må selv bære omkostningerne herved.

Den foreslåede begrænsning, hvorefter der højst kan kræves gebyr for 3 rykkerskrivelser, gælder for hver enkelt ydelse i skyldforholdet. Betaler forbrugeren f.eks. ikke maj måneds ydelse i et lejeforhold, kan kreditor sende op til 3 gebyrbelagte rykkerbreve i den anledning, og gentager misligholdelsen sig i oktober, kan der som udgangspunkt også kræves gebyr for 3 rykkerbreve vedrørende denne rate.

Der kan dog ikke kræves gebyr for mere end i alt 3 rykkerskrivelser inden for en sammenhængende periode, hvor skyldneren til stadighed har været i restance vedrørende det samme skyldforhold, uanset om restancerne vedrører forskellige ydelser. Denne begrænsning vil kunne have betydning ved pengelån og andre løbende kontraktforhold med ydelser, der forfalder regelmæssigt. Hvis forbrugeren f.eks. ikke betaler maj måneds ydelse på et lån, men betaler den